

Motion till riksdagen 2021/22:4423

av **Andreas Carlson m.fl. (KD)**

med anledning av skr. 2021/22:105 Riksrevisionens rapport om polisens och åklagarnas arbete mot internetrelaterade sexuella övergrepp mot barn

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om enhetlighet i verksamheten med barnahus och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Polismyndighetens arbete mot internetrelaterade sexuella övergrepp på barn och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Åklagarmyndighetens arbete mot internetrelaterade sexuella övergrepp på barn och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Riksrevisionen har granskat hur Polismyndighetens och Åklagarmyndighetens arbete mot sexuella övergrepp på internet bedrivs. Det är en viktig granskning. Sexuella övergrepp mot barn måste bekämpas hårt, oavsett om de sker på internet eller inte. Internet har dock möjliggjort en helt annan skala för övergrepp, vilket gör det extra angeläget att gripa förövare och stoppa spridningen av övergrepp. Riksrevisionen har riktat kritik och rekommendationer mot båda myndigheterna, men också mot regeringen. Tyvärr har regeringen svarat på ett sätt som blivit typiskt efter Riksrevisionens granskning. Antingen är problemen upp till de enskilda myndigheterna att hantera eller så har regeringen redan vidtagit tillräckliga åtgärder. Kristdemokraterna anser inte att det är ett fullgott sätt att hantera viktiga granskningar.

Riksrevisionens rekommendationer till regeringen gäller barnahusens verksamhet, där de efterlyser mer enhetlighet, hög kvalitet och tillgänglighet för alla utsatta barn och

unga. Regeringen menar att detta redan är tillgodosett i och med tillsättningen av en utredning. Så är emellertid inte fallet.

Riksrevisionen är tydliga med att de efterlyser en enhetlighet i verksamheten vid barnhusen. Detta nämns emellertid inte någonstans i regeringens direktiv, varför Riksrevisionens skrivelse inte kan anses slutbehandlad. Ett tilläggsdirektiv hade kunnat åtgärda detta, men det är bekymmersamt att regeringen inte bemödat sig om att göra detta, trots att rapporten publicerades i oktober 2021. Riksrevisionen nämner utredningen som en av de goda åtgärder regeringen gjort, men trots att Riksrevisionen lyfter behovet av ytterligare åtgärder anser regeringen att de redan löst frågan om enhetlighet och kvalitet hos barnhusen. Regeringen låtsas som att utredningen täcker detta område, när så inte är fallet. Det är en slapp inställning till frågan och till Riksrevisionens granskning. Faktum är att utredningen snart ska lämna sitt betänkande, vilket innebär att regeringen försuttit chansen att genom klara direktiv åtgärda problembilden och agera enligt Riksrevisionens rekommendationer.

Riksrevisionen riktar kritik mot Polismyndigheten. Bland annat skriver de att ”brottet utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling faller ofta mellan stolarna”, påtalar bristerna i den nationella styrningen, regionala skillnader, den oacceptabelt långa tid det tagit för att få fram nationella riktlinjer, metodstöd och korrekt stöd från myndighetens it- och HR-avdelningar. Detta är inte godtagbara avvikelser i polisens arbete, utan något som måste åtgärdas omedelbart. Att nationella riktlinjer tar flera år att ta fram i en fråga som varit aktuell under många år och som borde varit högprioriterad är anmärkningsvärt. Regionala skillnader ska inte innebära att sexuellt utnyttjande av barn faller mellan stolarna. Regeringen bör reagera kraftigare på Riksrevisionens granskning och leda myndigheten rätt i denna fråga. Polisen bör få ett uppdrag att säkerställa effektivt it-stöd och utbildningar, att utöka ”patrulleringen” på internet, prioritera internetrelaterade sexuella övergrepp på barn och säkerställa en nationell ledning av arbetet.

För att nå framgång i arbetet mot internetrelaterade sexuella övergrepp på barn krävs särskilt utbildad personal, som behöver finnas hos både polisen och Åklagarmyndigheten, och de behöver vara redo att prioritera arbetet. Det behöver också finnas särskilt utbildad personal hos socialtjänsterna. För att samverkan ska fungera som bäst anser Kristdemokraterna att det bör finnas ämnesspecialister inom området hos Åklagarmyndigheten.

Andreas Carlson (KD)

Ingemar Kihlström (KD)

Lars Adaktusson (KD)

Guðrun Brunegård (KD)

Mikael Oscarsson (KD)

Tuve Skånberg (KD)